

Ondřej Villon Vejsada

Klíč 2005, folk

- 1) Klíč (1996) 3:12
- 2) Léta stromů (2004) 3:41
- 3) Podzim (1992) 2:38
- 4) Půlčik (2002) 3:17
- 5) Matýsek (2004) 3:28
- 6) Balada o přátelství (1987) 2:58
- 7) Očekávám (1996) 2:35
- 8) Stezka snů (2004) 3:08
- 9) Noc (2004) 2:41
- 10) Team (2004) 2:32
- 11) Hudba jako (2003) 2:11
- 12) Skřítek Cogdyby (2004) 5:18
- 13) Loučení (2004) 2:05

Pravděpodobně vlastním nákladem (není uvedeno jinak)

Hned v úvodu musím poznamenat, že nejsem zapřísáhlý „ohníčkář“ a folk beru jako jeden ze stylů, které si celkem rád poslechnu, pokud je kvalitní. Je tedy zřejmé, že hudbu dělím hlavně na dobrou a špatnou a víc nehodlám spekulovat, do jaké přihrádky nějaký styl patří.

Těmato očima hodnoceno je (již dobře uležené) CD, které si mi dostalo k recenzi pro tento nový hudební portál, jako zajímavé. Na první dojem působí cover profesionálně a decentně. Trochu mne sice zarazilo, že se jedná o CD pálené a přesto s potiskem a včetně originálního bookletu, ale autor měl asi omezený rozpočet – je to tedy sice vada na kráse, ale pouze kosmetická. Stručně řečeno bych CD zařadil do škály „dobrá muzika“ s nutnou poznámkou – mnohé nedostatky, ale s předpokladem ke zlepšení jistým. CD Klíč má totiž mnohé limity, které se podle mého dají časem odstranit a některé by šly anulovat větší finanční injekcí. Vše tedy postupně.

Žánrově bych zařadil hudbu do stylu folk, který považuji za všeobjímající – i když v tomto případě si myslím, že se jedná o typického ohníčkáře či kotlíkáře a zdůrazňuji, že to nemyslím nijak pejorativně. Tento typ hudby a písniček (od toho je také odpovídající pojem písničkář) je ideální buď k vytvoření pohodové „nenáročné“ atmosféry anebo pro zamyšlenou a k rozjímání. Osobně bych řekl, že O.V.Vejsada patří spíš k těm druhým. Písničky na mne působí dost melancholicky, ale velice hloubavě – texty rozhodně nejsou hloupé, ale chtějí rozhodně nejprve „napslouchat“ a promyslet. Je pravda, že v jedné diskusi (na Pandoře) jsem četl odpověď Ondřeje na melancholičnost jeho hudby ve smyslu „vnímám to jako klid a úvahu – než skepsi“ atd. Nevím, osobně bych třeba text písni Léta stromů optimisticky neviděl, ale tady asi hraje v neprospěch moje odlišná životní zkušenost. Souhlasím s vyjádření nějakého fanouška Villona, který na jeho stránkách píše, že toho Ondra v životě určitě hodně prožil... Zase na druhou stranu třeba text písni Team je velice žertovný a psaný s velkým nadhledem – osobně bych to viděl klidně i jako parodii (doufám, že teď autora příliš nenaštvu)...

Tématicky zpívá o životě. Víím, že to zní jako klišé, ale nenapadá mne oficiálnější škatulka. Jsou tu texty o rodině, o délce života, o romantice v přírodě, o přátelství, o hudbě, o lásce, o snech... Nebojí se zhudebnit i texty jiných autorů – J.Seifert, J.R.R.Tolkien atd. To bych také vyzdvihl – autoři buď zpívají svoje texty a na tom založí image anebo texty přejímají či zhudebníjí. Ondřej píše texty pěkné a hluboké, přesto neustrnul na narcistním přístupu k věci, ale řekl bych, že hledá. Tady bych si troufnul říci, že se nepletu...

Nesouhlasím s mnohými kritiky Ondřejových aranží (a že jich je překvapivě mnoho). Pro mne je to aranž typická „nedvědovka“ – dvě kytary (většinou v oktávě), basa, dvoj-až-

trojhlas + navíc je tu ještě klavír, který sice působí dost těžkopádně, ale autor to vysvětluje suplováním přesnější rytmiky. Budiž, taky řešení. Osobně bych to navrhoval řešit příště jinak – přesněji řečeno = lépe. Jinak je ale aranž propracovaná a její kvalita včetně mixu vynikne nejlépe na sluchátkách – viz třeba titulní Klíč anebo Podzim. Trochu zastrčená je basa (je-li to tedy vůbec basa) a pro doplnění se tu a tam objeví i hoboj. No – jak jsem se dočetl rovněž v diskusi – probíhá právě remastering a remix v rukou větších profesionálů, takže se rozhodně můžeme těšit na zlepšení. Upřímně řečeno – příliš nerozumím tomu, co znamená supervisor pro mastering = možná, že i tady Ondra šetřil. Nevím, ale je-li to tak, pak rozhodně na nepravém místě. Možná proto je to také hned první úprava, ke které sáhl. Pro mne by nebylo od věci stylizovat se do písničkáře – tedy pouze s kytarou, ale to už radím asi moc...

Ondřejův zpěv je snad nejvíce diskutované téma a tak se k němu nemohu nevyjádřit. Asi mne budete kamenovat ☺, ale mně se barva Villonova hlasu prostě líbí – typický mužský baryton (naštěstí nejsem sám, komu imponuje anebo přinejmenším nevadí). Problém nastává v intonaci a změnách projevu, ale tohle si interpret velice dobře uvědomuje (kromě toho mu to mnozí s oblibou připomínají). Tady bych se ale Villona rozhodně rád zastal – máte snad pocit, že jiní (a řekněme srovnatelní) písničkáři zpívají anebo od začátku zpívali naprosto čistě? Je čistota základní nutnost pro tento typ muziky??? Já si teda rozhodně rád počkám, jak bude Ondřej zrát – intonace se totiž na rozdíl od barvy dá nacvičit. Pokud se ještě doučí různé projevy a přidá trochu emocí tam, kam to patří, dovolím si tvrdit, že roste nástupce třeba Wabiho Daňka. Dobře no, třeba jsem to trochu přehnal, ale v každém případě písničkářů s typickým a ještě k tomu hlubokým hlasem mnoho není... Třeba se ale pletu...

Nenašel jsem kontakt na nějakého manažera O.V.Vejsady, ale co se týče prezentace, je na velice slušné úrovni. Nechápu sice, proč skončila jeho webová část, ale hodinový pořad na Proglasu v prime-timu, jakýsi pořad v TV (ten jsem ale nedohledal) a objevení se písniček na dalších rádiích, jako je třeba Country Rádio, iFolk apod. svědčí o kvalitní manažerské práci. O to víc příliš nerozumím Ondřejovu smutku z malého koncertování (viz Pandora). Někdo je zkrátka příliš „okrajový“ anebo méně „profláklý“. Pokud ovšem očekává, že ho budou pořadatelé sami někam zvat, tak je na velikém omylu. Takhle tento „byznys“ nefunguje a to vím zase až moc dobře (mám za sebou fungování v několika rockových tělesech). Web byl podle mého laického oka výborný – přehledný a graficky sladěný. Alespoň, že se dá poslední verze stáhnout jako off-line a člověk se z něho dozví opravdu mnohé. Nic nového se ovšem na webu www.villon.wz.cz již nedočteme, škoda... V každém případě by mu ale větší počet koncertů řekněme slušel. Dovolím si poskytnout lehký návod = pane Vejsado co zkusit třeba kluby (zrovna myslím Balbínka oceňuje písničkáře)? Já jen tak...

Co ovšem považuji za poměrně zásadní výhru v „marketingu“ O.V.Vejsady je zveřejnění celého CD v úplném znění na webu FOLKtime – proto je taky tato recenze aktuální, protože CD vyšlo sice v roce 2005, ale ke stažení celé zdarma je až od letošních prázdnin. Hudba je přeci pro lidi a tato (nechci si hrát na proroka) asi těžko bude hlavním příjmem autora – leč potěšit by mohla mnohé. Chápu jeho snahu pokrýt náklady, ale písničkáři podle mne stále potřebují sponzoring – až samozřejmě na výjimky ala Nohavica anebo třeba zrovna Wabi. Na FOLKtime se prý snad budou objevovat i novinky a to včetně připravovaného Maxisinglu – uvidíme, přesněji řečeno = uslyšíme... Doporučuji sledovat i tento nový hudební portál, protože i tady budeme o každé novice informovat ihned.

Závěr bych viděl asi takto = máte-li rádi romantiku, trochu smutku; jste-li ohníčkáři či folkaři – rozhodně si písničky Ondřeje Villona Vejsady stáhněte a sledujte jeho vývoj. Dovolím si totiž tvrdit, že o něm ještě na folkové hudební scéně uslyšíme...

Patrik Bechyňský